

In September 2017 was Pater Tom (een pater salesiaan uit India) in Jemen bevrijd, hij was in maart 2016 door terroristen van Isis in de stad Aden (Jemen) ontvoerd. Op die dag (de dag van zijn ontvoering) zat hij in de kapel van het verpleeghuis van de zusters van Moeder Teresa. Vier van deze zusters werden op die dag door de terroristen vermoord samen met nog 12 personen die de zusters in hun taak geholpen hadden. Een zuster die de hele aanval op miraculeuze wijze kon overleven vertelde aan de wereld dat de terroristen rechtstreeks op zoek naar de zusters in het huis waren.

De enige taak, beste broeders en zusters, die deze Zusters daar in het verpleeghuis uitvoerden was zieken en oude mensen verplegen, zonder moslims of christenen te onderscheiden, ze verpleegden ze allemaal op dezelfde manier uit liefde voor Jezus Christus. Zij preekten niet in het openbaar, zij voerden geen apostolaat of activiteit buiten de deuren van hun huis uit, zij onderwezen geen Bijbelse cursus of catecheses, zij deden niets spectaculairs om het christendom te promoten. Maar deze bijzonder liefde van de zusters voor de mensen, deze oefening van de Barmhartigheid en naasten liefde, klonk luider dan alle andere catechese, luider dan de meest verfijnde preek.

Beste mensen de oefening van de barmhartigheid spreekt vanzelf en luid en duidelijk over God, omdat God is Liefde en de Barmhartigheid zelf. En dat merkten deze islamitische terroristen heel goed.

Uiteraard in een land zoals Jemen die helemaal toegewijd is aan de islam, maken de daden van christelijk naastenliefde een groot verschil in de samenleving. Ik heb persoonlijk van een parochiaan uit Alkmaar, een Nederlander, die een tijdje in Arabië heeft gewoond het volgende vernomen: hij zei over deze samenleving: "Het is eigenlijk een samenleving zonder barmhartigheid".

Hetzelfde hoor ik van de missionarissen van ons instituut, die in deze landen wonen, wraak en haat heerst overal. De oefening van de Barmhartigheid lieve mensen is het eigene van de Christenen. Hierin erkend iedereen dat wij christenen zijn “Hieruit (aldus Jezus) zullen allen kunnen opmaken, dat gij mijn leerlingen zijt: als gij de liefde onder elkaar bewaart.” “Een nieuw gebod geef Ik u: gij moet elkaar liefhebben, zoals Ik u heb liefgehad, zo moet ook gij elkaar liefhebben.” In het evangelie van vandaag horen wij over een andere aspect van de Barmhartigheid, Het vergeven van de zonden van onze naasten.

Als Wij ons christenen willen noemen moeten wij ook leren anderen hun zonden te vergeven. Dit is **hier** en **nu** meer dan ooit nodig, want ondanks dat wij niet onder de islamitische staat wonen, moeten onze westerse landen één steeds meer ingrijpender laïcisme (is scheiding van kerk en staat) verduren die op een andere wijze de christenen vervolgt en die ons steeds verder afbrengt van waarden zoals vergeven, barmhartigheid, zachtmoedigheid en de vrede.

Is juist dit laïcisme in combinatie met het atheïsme, en de onverschilligheid en ook de luiheid van de goede personen die onze samenleving onbarmhartig maken.

Hier heb ik anderen synoniemen van het woord onbarmhartig opgezocht:

Wreed, barbaars, beestachtig, fel, gemeen, gruwelijk, hard, hardvochtig, inhumaan, meedogenloos, , ongevoelig, onmenselijk, pijnlijk, sadistisch, smartelijk, streng, tiranniek, vinnig, woest, wredelijk

Willen wij zo’n samenleving voor ons en onze families hebben? Nee toch?

Dan is het initiatief aan ons, Christenen, om daar waar wraak en haat is, vergiffenis en barmhartigheid te brengen, beginnend met onze eigen families en naasten en dat is al moeilijk genoeg maar het is wel een goed begin.

In welke maat moeten wij onze naasten vergeven? In de lezingen van vandaag en vooral in het evangelie vinden wij verschillende soorten personen. De Heilige Petrus is al bereid iemand anders te vergeven en daarom is hij met de vraag bezig. Tot hoe veel? Dat hij iemand anders wilt vergeven spreekt al heel goed van zijn bedoelingen. Tot hoe veel moeten wij vergeven? 7 maal? vroeg hij aan Jezus. 7 maal is in het Bijbelse taal al een belangrijk getal het is een Semitische uitdrukking en betekent best veel keer.

Petrus was dus niet alleen eerlijk in zijn bedoeling om iemand anders te willen vergeven maar hij was ook bereid veel keer te vergeven.

De Slechte knecht wilt geen 100 dienaren kwijtschelden aan zijn naaste wat vertaald in euro tegenwoordig is (ik heb vandaag de berekening gedaan) 62 euro. Terwijl zijn leven en die van zijn familie was gespaard, want hij was 10.000 (talenten zilver neem ik aan) schuldig.

1 talent is een maat voor gewichten: 1 talent zijn 34 kilo's dus 10.000 talenten zijn 340.000 kilo's zilver. Tegenwoordig betaal jij 0.47 euro's per gram van de verfijnde zilver (het beste zilver). De Knecht was dus ongeveer 160.000.000 Euro's schuldig. In de praktijk was **en is** dit onbetaalbaar, hij was sowieso vergeven, door zijn gesmeek en vooral omdat zijn heer barmhartig en rijk was. En nu kunnen wij de verontwaardiging van de andere knechten en van de koning beter begrijpen. Hij was zo veel vergeven en hij kon zelfs een kleinigheid aan anderen niet vergeven. Hetzelfde gebeurt met God en met anderen wanneer wij iets aan iemand anders niet kunnen vergeven, zelfs iets kleins. Daarom geeft Jezus dit antwoord aan Petrus.: zeventig maal zevenmaal wat betekent dat jij altijd moet vergeven!

Forgiveness is a decision, not a feeling, because when we forgive we no longer feel the offense, we no longer feel resentment. Forgive, when forgiving your soul will find peace and you will give peace to your offender.

Vergiffenis is een beslissing, niet een gevoel want wanneer wij vergeven, voelen wij geen belediging meer, voelen wij geen wrok meer. Vergeef! want als jij vergeeft jouw ziel zal vrede vinden, en jij zult vrede aan wie jou beledigd heeft schenken.

Moeder Teresa